

Abstract:

EN

With the changes in the Lisbon treaty, the party groups of the European Parliament unilaterally introduced the Spitzenkandidaten procedure, nominating lead candidates for the office of the President of the European Commission for the European elections of 2014. After its arguable success in 2014, when Jean-Claude Juncker became President of the Commission, the procedure then failed in 2019, when the national leaders in the European Council selected Ursula von der Leyen as Commission President. She had not stood as a lead candidate of her party family during the election. Considering the circumstances, the following question presents itself: Why did the Spitzenkandidaten procedure seemingly fail in 2019, when it was already successful in 2014? This thesis attempts to answer this question by formulating an argument on the basis of Postfunctionalism that domestic politicisation of the topic lead to constraining dissensus at the EU level, which resulted in the rejection of the Spitzenkandidaten procedure. The thesis tests the existence of domestic politicisation on the basis of discourse analysis of the election campaigns of significant political actors in France during the European elections of 2014 and 2019. The analysis results in the conclusion that there was no significant politicisation of the topic in France, leading to the rejection of the hypothesis.

CZ

V souvislosti se změnami Lisabonské smlouvy zavedly stranické frakce Evropského parlamentu jednostranně proceduru Spitzenkandidaten, která nominuje hlavní kandidáty na funkci předsedy Evropské komise pro volby do Evropského parlamentu v roce 2014. Po svém diskutabilním úspěchu v roce 2014, kdy se předsedou Komise stal Jean-Claude Juncker, pak tato procedura selhala v roce 2019, kdy vedoucí představitelé členských států v Evropské radě vybrali na post předsedkyně Komise Ursulu von der Leyenovou. Ta při volbách nekandidovala jako hlavní kandidátka své stranické rodiny. Vzhledem k těmto okolnostem se nabízí následující otázka: Proč postup Spitzenkandidaten v roce 2019 zdánlivě selhal, když byl úspěšný již v roce 2014? Tato práce se pokouší na tuto otázku odpovědět formulováním argumentu na základě postfunkcionalismu, že domácí politizace tématu vedla k omezujícímu nesouhlasu na úrovni EU, který vyústil v odmítnutí procedury Spitzenkandidaten. Existenci domácí politizace práce ověřuje na základě analýzy diskurzu volebních kampaní významných politických aktérů ve Francii během evropských voleb v letech 2014 a 2019. Výsledkem analýzy je závěr, že ve Francii nedošlo k výrazné politizaci tématu, což vede k zamítnutí hypotézy.